

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Tā Kunga balss

Mācība un Derības aicina visus cilvēkus, lai kur arī tie atrastos, ieklausīties Tā Kunga, Jēzus Kristus, balsī (skat. M&D 1:2, 4, 11, 34; 25:16). Tā ir piepildīta ar Viņa vēstījumiem, brīdinājumiem, pamudinājumiem, kas ir doti ar atklāsmi caur izraudzītiem praviešiem. Šajās atklāsmēs mēs varam redzēt, kā Dievs var atbildēt uz mūsu ticības lūgšanām ar vēstījumiem, kas satur norādījumus, mieru un brīdinājumu.

Savās lūgšanās mēs cenšamies uzzināt, ko Dievs vēlas, lai mēs darītu, ko mums vajadzētu darīt, lai atrastu mieru un laimi šajā un nākamajā dzīvē, un kas mūs sagaida turpmāk. Mācība un Derības ir pilna ar atbildēm uz tādiem jautājumiem, kurus pazemīgā lūgšanā uzdeva parasti cilvēki un pravieši. Mācība un Derības var būt vērtīgs ceļvedis, lai mācītu mūs saņemt atbildes uz jautājumiem par mūsu laicīgo labklājību un mūžīgo glābšanu.

Pazemība un ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, ir atslēga. Oliveris Kauderijš saņēma atbildi no Tā Kunga attiecībā uz savu vēlēšanos palīdzēt tulkot Mormona Grāmatu: „Atceries, ka bez ticības tu nevari darīt neko; tādēļ prasi ticībā. Neniekojies ar šīm lietām; neprasi to, ko tev nevajag” (M&D 8:10).

Atkal un atkal Mācībā un Derībās Tas Kungs pieprasa ticību un pazemību, pirms Viņš sniedz Savu palīdzību. Viens iemesls tam ir tas, ka Viņa atbilde var nākt tādā veidā, kādā mēs to negaidām, kā arī Viņa atbildes ne vienmēr būs viegli pieņemt.

Baznīcas vēsture un mūsu priekšteču pieredze atklāj šo patiesību. Mans vecvectēvs Henrijs Airings dedzīgi lūdza, lai zinātu, kas viņam jādara, kad viņš bija dzirdēja

atjaunoto evaņģēliju, ko viņam mācīja 1855. gadā. Atbilde atnāca sapnī.

Viņš sapņoja, ka viņu apsēdina pie galda kopā ar elderu Erastu Snovu, no Divpadsmi apustuļu kvoruma, un ar elderu, kura vārds bija Viljams Brauns. Elders Snovs mācīja evaņģēlija principus, manuprāt, kādu stundu. Tad elders Snovs teica: „Jēzus Kristus Vārdā es pavēlu tev kristīties, un šis vīrs [elders Brauns] . . . tevi kristīs.”¹ Mana ģimene ir pateicīga par to, ka Henrijam Airingam piemita ticība un pazemība, lai Elders Brauns viņu varētu kristīt plkst. 7:30 no rīta lietūs ūdens baseinā Seintluisā, Misūrī, ASV.

Atbilde uz viņa lūgšanu no Tā Kunga nenāca dzirdamā balsī. Tā atnāca vīzijā un sapnī naktī, tāpat kā Lehimam (skat. 1. Nefija 8:2).

Tas Kungs mums ir mācījis, ka atbildes var arī atnākt kā sajūtas. Mācībā un Derībās Viņš mācīja Oliveram Kauderijam: „Lūk, Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu, kurš nāks pār tevi un kurš mitīs tavā sirdī” (M&D 8:2).

Un viņš šādi iedrošināja Oliveru: „Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu? Kāda tev var būt lielāka liecība kā no Dieva?” (M&D 6:23).

Mācība un Derības, Baznīcas vēsture un Henrija Airinga misijas pieraksti, kurā viņš devās uzreiz pēc savām kristībām — man ir mācījuši, ka atbildes var tikt sajustas gan kā brīdinājumi, gan kā miers.

1857. gada aprīlī elders Pārlis P. Prets, no Divpadsmi apustuļu kvoruma, apmeklēja konferenci vietā, kas tagad ir pazīstama kā Oklahoma, ASV. Henrijs Airings

rakstīja, ka Eldera Preta „prāts tika piepildīts ar drūmu nojautu . . . , nespējot saskatīt nākotni vai jebkādu glābšanas ceļu”.² Uzreiz pēc apustuļa mokpilnās nāves Henrijs pierakstīja skumjās ziņas. Elders Prets bija devies savā ceļojumā, neskatoties uz briesmu priekšnojautām, tieši tāpat kā to izdarīja pravietis Džozefs, kad devās uz Kārtridžu.

Tā ir mana liecība, ka Tas Kungs vienmēr atbild uz pazemīgu ticības lūgšanu. Mācība un Derības un mūsu personīgā pieredze māca mūs atpazīt šīs atbildes un pieņemt tās ticībā, neatkarīgi no tā, vai atbilde ir norādījums, patiesības apstiprinājums vai brīdinājums. Es lūdzu, lai mēs vienmēr saklausītu Tā Kunga mīlošo balsi un atpazītu to.

ATSAUCES

1. „The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (autora īpašumā esošs nepublicēts manuskripts).
2. „The Journal of Henry Eyring: 1835–1902”.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

1. Apsveriet iespēju kopā no šī vēstījuma izlasīt tās rindkopas, kur runāts par lūgšanu. Kad lasīsiet, palūdziet ģimenes locekļus uzmanīgi ieklausīties tajā, kā Dievs atbild uz lūgšanām. Apsveriet iespēju liecināt par lūgšanas nozīmi.

2. Mācība un Derības ir pilna ar atbildēm uz jautājumiem, kurus lūgšanā uzdeva cilvēki. Kas notiktu, ja atbildes uz viņu jautājumiem (atklāsmes) nekad ne-tiktu pierakstītas? Pamudiniet ģimeni mācīties atpazīt Gara pamudinājumus un sekot tiem. Viņi varētu sajust vēlmi pierakstīt savas pārdomas par lūgšanu savās dienasgrāmatās.

JAUNIEŠI

Saklausīt pamudinājumus

Marija Izabella Molina

Kādu nakti mana jaunākā māsiņa aizbēga no mājām, un es steidzos viņu uzmeklēt. Kad es braucu, es lūdzu pēc Gara, lai Viņš man palīdz. Es zināju, ka Dievs atbildēs un vadīs mani, un es centos ieklausīties Gara

pamudinājumos. Bet, kad es neko nevarēju sadzirdēt, es sāku krist izmisumā un jutu, ka Gars man nesniedz pamudinājumus.

Lai arī es gribēju doties tālāk prom, lai turpinātu meklēt, es jutu, ka man vajadzētu palikt savas māsiņas mājas tuvumā. Tā es nolēmu vēlreiz izbraukt cauri šim rajonam. Apstājoties pie krustojuma, es ieraudzīju ejam jaunas meitenes siluetu. Es biju atradusi savu māsiņu!

Kad es izkāpu no mašīnas un pieskrēju pie viņas, es sapratu, ka Gars bija vadījis mani visu šo laiku, palīdzot man sajust to, ka man ir jāpaliek tajā pašā rajonā. Cenšoties saklausīt kluso balsi, es gandrīz ignorēju Gara pamudinājumus. Un tad es sapratu, ka daudzkārt mēs nedzirdēsīm balsi, bet mēs jutīsim iedvesmu savā sirdī.

Es biju ļoti pateicīga par Gara vadību. Patiešām Viņš vienmēr ir līdzās! Kā saka Svētie Raksti: „Svētais Gars būs tavš pastāvīgais pavadonis” (M&D 121:46).

Ja mēs esam Gara vadības cienīgi un pievēršam uzmanību, mēs varam kļūt par darbarīkiem Dieva rokās, lai paveiktu labu daudzu cilvēku labā. Pastāvīgi Gara sabiedrībā mēs zināsim, kā mums ir jārikojas.

BĒRNI

Lūgšanas piedzīvojums

Prezidents Airings māca, ka lūgšanas var tikt atbildētas daudzos dažādos veidos. Jūs varat izjust piedzīvojumu, pētot Svētos Rakstus, lai atrastu dažus no šiem veidiem.

Uzmeklējiet katru no zemāk esošajiem Svēto Rakstu pantiem. Savā dienasgrāmatā dažos vārdos aprakstiet to, ko šie Svēto Rakstu panti saka par atbildēm uz lūgšanu.

Savā dienasgrāmatā jūs varat ierakstīt arī savu pieredzi, kad lūgšanas tiek atbildētas.

Jāņa 14:26

Mācība un Derības 6:22–23

Mācība un Derības 8:2

Mācība un Derības 9:8–9

Salamana pamācības 8:10–11

Ticība, ģimene, palīdzība

Misionāru darbs

Lūdziet un studējiet šo materiālu, un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras apmeklējat. Uzdodiet jautājumus, kas palīdz jums stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padara Palīdzības biedrību par aktīvu jūsu dzīves sastāvdaļu.

Pēdējo Dienu svētie ir sūtīti „lai strādātu [Tā Kunga] viņa dārzā cilvēku dvēseļu glābšanai” (M&D 138:56), kas sevī ietver misionāru darbu. Mums nav nepieciešams formāls misijas aicinājums, lai dalītos evaņģēlijā. Citi, kuru dzīves svētīs evaņģēlijs, ir mums apkārt, un, ja mēs sagatavosimies, Tas Kungs mums palīdzēs. Apmeklējošās māsas var uzņemties savus garīgos pienākumus un var palīdzēt „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus 1:39).

Kad pravielis Džozefs Smits organizēja Palīdzības biedrību 1842. gadā, viņš teica, ka sievietēm ne tikai ir jā rūpējas par trūcīgajiem, bet arī ir jāglābj dvēseles.¹ Tas vēl joprojām ir mūsu mērķis.

„Tas Kungs . . . uztic liecību par patiesību tiem, kas tajā dalās ar pārējiem,” teica prezidents Dīters F. Uhtdorfs, otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā. „Pat vairāk — Tas Kungs sagaida, ka Viņa Baznīcas locekļi „[atvērs savu muti] visu laiku, sludinot [Viņa] evaņģēliju ar prieka

skaņu” (M&D 28:16). . . . Dažreiz viena liecības frāze var izraisīt notikumu virkni, kas ietekmēs kāda cilvēka dzīvi uz visu mūžību.”²

No Svētajiem Rakstiem

Mācība un Derības 1:20–23; 18:15; 123:12

No mūsu vēstures

Olga Kovarovas no bijušās Čehoslovākijas stāsts ir piemērs Baznīcas locekļu misionāru darbam Palīdzības biedrības vēsturē. 1970. gadā Olga studēja doktorantūrā un bija izsalkusi pēc dziļākas garīgās dzīves. Viņa ievēroja 75 gadus veco Otakaru Vojkuvku, Pēdējo dienu svēto. „Man viņš izskatījās septiņdesmit piecus gadus vecs, bet savā sirdī viņš līdzinājās astoņpadsmit gadus vecam, priekpilnam cilvēkam,” viņa teica. „Čehoslovākijā tajā cinisma laikā tas bija ļoti neierasti.”

Olga jautāja Otakaram un viņa ģimenei, kā viņi atrada prieku. Viņi iepazīstināja viņu ar citiem Baznīcas locekļiem un iedeva viņai Mormona

Grāmatu. Viņa to kāri izlasīja un drīz tika kristīta un konfirmēta. Kopš tā laika Olgai ir bijusi pozitīva ietekme uz pasauli, kurā valda politiskā apspiestība un reliģiskā vajāšana. Viņa kalpoja par Palīdzības biedrības prezidenti savā mazajā draudzē un palīdzēja glābt citus, vedot viņus pie Kristus.³

ATSAUCES

1. Skat. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* (2007), 450. lpp.
2. Dīters F. Uhtdorfs, „Waiting on the Road to Damascus”, *Liahona*, 2011. gada maijs, 76.–77. lpp.
3. Skat. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 92.–95. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Vai es sekoju Svētā Gara pamudinājumiem, kad es dalos savā liecībā ar māsām, kuras es apmeklēju?
2. Kā es palīdzu māsām, par kurām es rūpējos, mācīties evaņģēliju?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.